

Voorsang: Ps. 91: 1 & 2

Ontmoetingsdiens

Votum

Seën

Lofsang: Ps. 89: 1, 12 & 13

Geloofsbelydenis: 12 Artikels

Verootmoediging en versoening

Wet van die Here: Eks. 20

Sing: Ps. 2: 1 & 5

Woorddiens

Gebed

Sing: Ps. 66: 2 & 4

Heb. 12:3-17

Fokus: 12: 7

Tema: Die Vader tug jou deur jou te onderrig, oefen, en teregwys.

Die sleutelwoord in hierdie gedeelte is tugtiging. Dit is 'n Griekse woord wat 'kinderopleiding, onderrig, oefening, en dissipline' beteken. Daar word van 'n Griekse seun verwag om

in die gimnasium te oefen totdat hy volwassenheid bereik het. Dit was deel van sy voorbereiding op die volwasse lewe. Die skrywer beskou die beproewings van die Christelike lewe as 'n geestelike dissipline wat 'n gelowige kon help volwasse word. In plaas daarvan om die probleme van die lewe te probeer ontsnap, moet ons liever deur hulle 'ge oefen' word sodat ons kan groei (Heb. 12:11).

As ons swaarkry, is dit maklik om te dink dat God ons nie liefhet nie. Die skrywer het dus drie bewyse gelewer dat tugtiging uit die liefde van die Vader kom. Die Skrif (verse 5-6). Die aanhaling is uit Spreuke 3: 11-12, 'n stelling wat sy lesers geken het, maar vergeet het. (Dit is een van die hartseer gevolge van 'dowwe' teenoor die Woord; sien Heb. 5: 11-12.) Hierdie aanhaling (Heb. 12: 5-6) is 'n 'vermaning', wat letterlik 'bemoediging' beteken. 'Omdat hulle die Woord vergeet het, het hulle hul aanmoediging verloor en was hulle gereed om op te gee!

Die sleutelwoorde in hierdie aanhaling is 'seun', 'kinders' en 'seuns'. Hierdie woorde word ses keer in Hebreërs 12: 5-8 gebruik. Dit verwys na volwasse seuns en nie klein kinders nie. (Die woord "kinders" in Heb. 12: 5 moet "seuns" wees.) 'N Ouer wat 'n baba herhaaldelik sou tugtig, sou as 'n monster beskou

word. God behandel ons as volwasse seuns, want ons is aangeneem en 'n volwassene in sy gesin gekry (sien Rom. 8: 14-18; Gal. 4: 1-7). Die feit dat die Vader ons tugtig, is 'n bewys dat ons volwasse word, en dit is die manier waarop ons nog meer kan volwasse.

Tugtiging is die bewys van die liefde van die Vader. Satan wil hê dat ons moet glo dat die probleme in die lewe 'n bewys is dat God ons nie liefhet nie, maar net die teendeel. Soms word die tugtiging van God gesien in Sy bestraffings uit die Woord of uit omstandighede. Ander kere wys Hy sy liefde deur ons te straf (“die Here ... gurk”) met fisieke lyding. Wat ook al die ervaring is, ons kan seker wees dat Sy tugtige hand deur sy liefdevolle hart beheer word. Die Vader wil nie hê dat ons bederfde babas moet wees nie; Hy wil hê dat ons volwasse seuns en dogters moet word wat vertrou kan word op die verantwoordelikhede van die lewe.

Persoonlike ervaring (verse 7-11). Almal van ons het 'n vader gehad, en as hierdie vader getrou was, moes hy ons dissiplineer. As 'n kind aan homself oorgelaat word, word hy 'n selfsugtige tiran. Die punt wat die skrywer gemaak het (Heb. 12: 7-8), is dat 'n vader slegs sy eie seuns tugtig, en dit is 'n bewys dat dit sy kinders is. Ons voel miskien asof ons die

kinders van die bure slaan (en ons bure voel dalk soos ons), maar ons kan dit nie doen nie. God se tugtiging is 'n bewys dat ons inderdaad Sy kinders is!

Ek het in my bediening mense ontmoet wat beweer dat hulle gered is, maar om die een of ander rede het hulle nooit tugtiging ondervind nie. As hulle ongehoorsaam was, het dit gelyk asof hulle daarmee wegkom. As ek God se wil weerstaan en nie Sy liefdevolle tugtiging ondervind het nie, sou ek bang wees dat ek nie gered is nie! Alle ware kinders van God ontvang sy tugtiging. Al die ander wat beweer dat hulle gered word, maar wat aan tugtiging ontsnap, is niks anders as vervalsings nie – buite-egtelike kinders.

Waarom korrigeer goeie aardse vaders hul kinders? Sodat hul nageslag hulle eerbied (respek) kan toon en gehoorsaam wees aan wat hulle beveel. Dit is waarom die hemelse Vader ons regstel: Hy wil hê dat ons Hom moet eerbiedig en sy wil gehoorsaam. 'N Kind wat nie aan gesag onderworpe is nie, sal nooit 'n nuttige, volwasse volwassene word nie. Enige kinders van God wat teen sy gesag in opstand kom, loop die dood in gevaar! 'Moet ons nie liever onderdanig wees aan die Vader van die geeste en lewe nie?' (Heb. 12: 9) Die suggestie is dat

ons, indien ons nie onderdanig is nie, nie kan lewe nie. 'Daar is 'n sonde tot die dood' (1 Johannes 5:16).

Ons kan nou sien hoe hierdie twaalfde hoofstuk verband hou met die vyf vermanings in Hebreërs. Terwyl 'n Christen wegtrek van die Woord en terugval, tuchtig die Vader hom om hom terug te bring na die plek van onderdanigheid en gehoorsaamheid. (As God nie tuchtig nie, is daardie persoon nie wedergebore nie.) As 'n gelowige volhard om God se wil te weerstaan, kan God toelaat dat sy lewe geneem word. Eerder as om toelaat dat sy kind sy lewe verder verwoes en die Vader se naam beskaam, kan God hom toelaat om te sterf. God het duisende opstandige Jode in die woestyn doodgemaak (1 Kor. 10: 1-12). Waarom moet Hy ons spaar? Hierdie soort tuchtiging is beslis nie Sy gewone benadering nie, maar dit is moontlik; en ons sou Hom met eerbied en vrees moes toon. Hy tuchtig ons vir ons wins sodat ons sy heilige karakter kan deel.

Die geseënde resultate (verse 11-13). Geen tuchtiging op die oomblik is of die vader of sy seun aangenaam nie, maar die voordele is winsgewend. Ek is seker dat min kinders dit glo as hul ouers sê: 'Dit maak my meer seer as wat jou seermaak.' Maar dit is presies dieselfde. Die Vader geniet dit nie om sy

kinders te dissipleneer nie, maar die voordele daarna maak die tugtiging 'n bewys van sy liefde.

Wat is 'n paar voordele? Eerstens is daar 'die vredeliewende vrug van geregtigheid'. In plaas daarvan om voort te gaan om te sondig, streef die kind daarna om te doen wat reg is. Daar is ook vrede in plaas van oorlog – “die vredeliewende vrug van geregtigheid.” Die opstand het opgehou en die kind is in 'n liefdevolle gemeenskap met die Vader. Tugtiging moedig 'n kind ook aan om in geestelike aangeleenthede te oefen – die Woord van God, gebed, meditasie, getuies, ens. Dit alles lei tot 'n nuwe vreugde. Paulus beskryf dit: “geregtigheid en vrede en vreugde in die Heilige Gees” (Rom. 14:17).

Die belangrikste ding is natuurlik hoe God se kind reageer op tugtiging. Hy kan dit verag of daaronder beswyk (Heb. 12: 5), wat albei verkeerd is. Hy moet eerbied vir die Vader toon deur hom aan sy wil te onderwerp (Heb. 12: 9) en die ervaring te gebruik om homself geestelik te oefen (Heb. 12:11; 1 Tim. 4: 7-8). Hebreërs 12: 12-13 klink soos die opdrag van 'n afrigter aan sy span! Lig jou hande op! Versterk die knieë! (Jes. 35: 3) Kry daardie lui voete op die baan! Stel vas, Gaan! Die voorbeeld van God se Seun en die versekering van God se liefde moet ons

beslis aanmoedig om in die moeilike Christelike wedloop te volhard.

Antwoorddiens

Gebed

Liefdegawe

Sing: Ps. 94: 8, 9 & 13

Seën